

NAVAZUJÍCÍ MAGISTERSKÉ STUDIUM

Studijní program	Specializace v pedagogice, Pedagogika
Studijní obor	Sociální pedagogika
Forma studia	Prezenční a kombinovaná
Rok	2022/2023 (stará akreditace)

Tematické okruhy a doporučená literatura ke státním závěrečným zkouškám:

- Teorie sociální pedagogiky
- Aplikace sociální pedagogiky

Každý student u SZZ předloží svou bakalářskou práci, výzkumný materiál (dotazníky, záznamy rozhovorů apod.) a k jednotlivým tematickým okruhům seznam prostudované literatury.

Okruhy k SZZ z teorie sociální pedagogiky

1. Počátky sociální pedagogiky jako vědní disciplíny. Vztah sociální pedagogiky k jiným vědním disciplínám (např. k andragogice, gerontagogice, sociologii, sociální práci aj.). Sociální pedagogika jako věda a její místo v soustavě pedagogických věd. Přístupy k sociální pedagogice. Předmět a úkoly sociální pedagogiky. Dimenze sociální pedagogiky.
2. Obsahové zaměření sociální pedagogiky. Funkce sociální pedagogiky. Historicky vzniklé směry sociální pedagogiky. Sociální pedagogika jako pomoc všem věkovým kategoriím. Sociální pedagogika jako životní pomoc. Aktuální témata sociální pedagogiky.
3. Historické aspekty vzniku sociální pedagogiky. Sociálně pedagogické myšlení v dílech významných filozofů, sociologů a pedagogů (například historickým vývojem od starověku až po současnost: Montesquieu, Rousseau, Fröbel, Spencer, Owen, Fourier, Saint-Simon, Vives, Komenský, Pestalozzi, Makarenko, Korczak, Amerling, Lindner, Bláha, Velinský, Pitter, aj.).
4. Vývoj a současný stav sociální pedagogiky v ČR, současné tendence a aktuální výzvy v rozvoji sociální pedagogiky. Osobnosti české sociální pedagogiky. Vývoj a současný stav sociální pedagogiky na Slovensku. Významní představitelé slovenské sociální pedagogiky. Vztah sociální pedagogiky a sociální práce ve výše uvedených zemích.
5. Vývoj a současný stav sociální pedagogiky v Německu a Polsku. Významní představitelé německé a polské sociální pedagogiky. Vztah sociální pedagogiky a sociální práce ve výše uvedených zemích.
6. Komparace pojetí sociální pedagogiky v jednotlivých evropských zemích (např. Velká Británie, Dánsko, Švédsko, aj.). Vztah sociální pedagogiky a sociální práce ve výše uvedených zemích.
7. Profese (profesiogram) sociálního pedagoga. Funkce, kompetence, dovednosti a uplatnění v praxi. Sociální pedagogika jako pomáhající profese. Další vzdělávání v oblasti sociální pedagogiky. Etika práce sociálního pedagoga. Lidský vztah jako základ profese sociálního pedagoga. Legislativní rámec profese sociálního pedagoga. Asociace vzdělavatelů v sociální pedagogice.
8. Sociální pedagogika jako věda o sociálních aspektech výchovy. Základní zaměření sociálně výchovné činnosti. Výchovné aspekty a specifika sociální činnosti. Vymezení sociálně výchovné činnosti (cíl, cílová skupina, metody edukace, strategie). Pojetí výchovného procesu a jeho zákonitosti. Paradigmata výchovy z hlediska filozofie výchovy a teorie výchovy. Přístupy k výchově z hlediska filozofie výchovy.
9. Prostředí a výchova. Charakteristika a typologie prostředí (např. Wroczyński, Přadka, Kraus, Průcha, Vaněk, Kohoutek aj.). Vývoj názorů na význam prostředí pro vývoj člověka. Specifikace prostředí dle druhů a typů.
10. Specifika institucionálního prostředí. Sociální klima školy a školní třídy. Funkce školního prostředí. Sociálně výchovná činnost ve výchovných zařízeních. Vzdělávání a spravedlnost. Rovný přístup ke vzdělávání. Sociální znevýhodnění žáků ve vzdělávání (Bersteinova teorie, teorie kulturního kapitálu, aj.).
11. Pojetí a teorie rodiny, její funkce a úlohy. Postavení rodiny ve společnosti. Analýza rodinného prostředí. Pásmo funkčnosti rodiny. Vliv rodiny na vznik sociálně patologických jevů. Legislativní vymezení rodiny.
12. Kultura a výchova. Vymezení pojmu kultura a její typologie. Antropologické pojetí výchovy. Pedagogická antropologie jako jeden ze zdrojů sociální pedagogiky, její vývoj, koncepce a významní představitelé. Subkultury mládeže.
13. Socializace osobnosti a výchova. Socializace jako proces formování a integrace člověka v sociálně pedagogických koncepcích, hlediscích a vymezeních.

- Společenská determinace výchovy. Místo výchovy v procesu socializace, resocializace (edukace a reedukace), enkulturace a akulturace.
14. Paradigmata pedagogiky, pedagogické směry 20. století (pozitivismus, hermeneutika, humanismus, pragmatismus, existencialismus, fenomenologie, konstruktivismus, neomarxismus aj.).
 15. Výchova jako specificky lidská činnost člověka a společnosti. Výchova (edukace) jako systém z hlediska vztahů mezi výchovnými cíli, podmínkami výchovy, prostředky výchovy, subjekty a objekty výchovy. Podmínky efektivity výchovného procesu. Manipulativní a komunikativní pojetí výchovy. Koncepce rozvoje osobnosti: řešení otázek vychovatelnosti v pedagogickém optimismu, pesimismu, utopismu a realismu.
 16. Osobnost vychovávaného. Vliv respektování věkových a individuálních zvláštností dětí na specifikaci výchovně vzdělávacího procesu. Metody poznávání osobnosti vychovávaného. Pedagogická diagnostika ve škole v kontextu sociální pedagogiky (diagnostika rodiny, života ve škole a třídě).
 17. Osobnost vychovatele. Požadavky na osobnost vychovatele, jeho dovednosti, kompetence. Příprava vychovatelů a pedagogů, možnosti jejich dalšího vzdělávání.
 18. Sebevýchova a její vývojové úrovně. Význam, cíle a prostředky sebevýchovy. Možnosti podněcování sebevýchovných snah vychovávaného vychovatelem. Výchova ke svobodě a odpovědnosti. Autoregulace. Self-management.
 19. Kulturní a sociální antropologie. Vymezení a vznik jako samostatné vědecké disciplíny. Antropologické teorie kultury. Kulturní relativismus, etnocentrismus, kulturní diverzita. Metody výzkumu. Aplikace sociální a kulturní antropologie v práci sociálního pedagoga.
 20. Andragogika. Vznik pojmu, příčiny rozvoje andragogiky. Vztah andragogické teorie a andragogice praxe. Andragogika jako interdisciplinární obor v systému společenských věd. Charakteristika základních andragogických teorií (Lindeman, Pöggeler, Knowles, Jarvis, Mezirow ad.). Předmět a specifika andragogického působení, vysvětlení základních androdidaktických pojmů.
 21. Autoregulace učení a chování. Proces autoregulace, kognitivní a nonkognitivní determinanty. Rozvoj autoregulace. Sociální kontext autoregulace.
 22. Výzkum v pedagogice (specifika výzkumu pedagogických jevů), základní přístupy ke zkoumání (kvalitativní, kvantitativní a smíšený výzkum), příprava a plánování výzkumu, kritéria kvality výzkumu (validita a reliabilita, techniky dosahování kvality).
 23. Empirický výzkum, design výzkumu a jeho jednotlivé etapy, formulace výzkumného problému, volba výzkumného souboru, stěžejní metody kvalitativního a kvantitativního výzkumu. Úloha pedagogických konstruktů a hypotéz. Měření a proces operacionalizace ve výzkumu (typy proměnných).
 24. Kvalitativní výzkum, metody analýzy kvalitativních dat a jejich zpracování (analýza textů a jejich kódování, zakotvená teorie, metoda narativní analýzy).
 25. Kvantitativní výzkum, základní metody statistického popisu dat, deskriptivní a induktivní statistika, jejich uplatnění v poznávání pedagogických jevů. Zpracování dat v kvantitativním výzkumu (statistické metody pro analýzu nominálních, ordinálních a metrických dat).

Doporučená literatura

1. ARMSTRONG, M., TAYLOR, S. *Řízení lidských zdrojů*. 13. vyd. Praha: Grada, 2015.
2. BAKOŠOVÁ, Z. *Sociálna pedagogika ako životná pomoc*. Bratislava: Lorca, 2008.
3. BAKOŠOVÁ, Z. *Sociálna pedagogika. Vybrané problémy*. Bratislava: FFUK, 1994.
4. BAKOŠOVÁ, Z. a kol. *Teórie sociálnej pedagogiky. Edukačné, sociálne a komunikačné aspekty*. Bratislava: Blasstradig, 2011.
5. BARTOŇKOVÁ, H. *Firemní vzdělávání*. Praha: GRADA, 2010.
6. BAUMAN, Z. *Globalizace: Důsledky pro člověka*. Praha: Mladá fronta, 1999.
7. BAUMARD, P. *Tacit Knowledge in Organizations*. London: SAGE Publications, 2001.
8. BENEŠ, M. *Andragogika*. Praha: Grada Publishing, 2014.
9. BERTRAND, Yves. *Soudobé teorie vzdělávání*. 1. vyd. Praha: Portál, 1998. 247 s. Studium. ISBN 80-7178-216-5.
10. BREZINKA, W. *Filosofické základy výchovy*. Praha: Zvon, 1996.
11. CACH, J., DVOŘÁK, K. G. A. *Lindner a jeho odkaz dnešku*. Praha: SPN, 1978.
12. CELÁ, J. *Kapitoly z teorie výchovy*. Zlín: UTB, 2006.
13. ČENĚK, J., SMOLÍK, J., VYKOUKALOVÁ, Z. *Interkulturní psychologie. Vybrané kapitoly*. Praha: Grada, 2016.
14. ERAUT, M. *Developing Professional Knowledge and Competence*. London: Falmer Press, 1994.
15. FISCHER, R. *Učíme děti myslet a učit se*. Praha: Portál, 1997.
16. GAVORA, P. *Učitel a žáci v komunikaci*. Brno: Paido, 2005.
17. HAVLÍNOVÁ, M. a kol. *Program podpory zdraví ve škole. Rukověť projektu Zdravá škola*. Praha: Portál, 1998.
18. HELUS, Z. *Dítě v osobnostním pojetí*. Praha: Portál, 2004.
19. HERMOCHOVÁ, S. *Skupinová dynamika ve školní třídě*. Kladno: Aisis, 2005.
20. HLADÍK, J. *Multikulturní kompetence studentů pomáhajících profesí*. Zlín: UTB, 2014.
21. HLADÍK, J. *Multikulturní výchova: socializace a integrace menšin*. Zlín: UTB, 2006.
22. HOFBAUER, B. *Děti, mládež a volný čas*. Praha: Portál, 2004.
23. HORKÁ, H. *Teorie a metodika ekologické výchovy*. Brno: Paido, 1996.
24. HORKÁ, H. *Výchova pro 21. století: koncepce globální výchovy v podmínkách české školy*. Brno: Paido, 2000.
25. HRADEČNÁ, *Vybrané problémy sociální pedagogiky*. Praha: Karolinum, 1998.
26. HRBÁČKOVÁ, K. *Rozvoj autoregulace učení studentů*. Praha: Hnutí R, 2011.
27. HRBÁČKOVÁ, K., a kol. *Kognitivní a nonkognitivní determinanty rozvoje autoregulace učení studentů*. Brno: Paido, 2010.
28. HRONCOVÁ, J. a kol. *K dějinám sociální pedagogiky v Evropě*. Ústí nad Labem: Pedagogická fakulta Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem, 2008.
29. HRONCOVÁ, J., HUDECOVÁ, A., MATULAYOVÁ, T. *Sociálna pedagogika a sociálna práca*. Banská Bystrica: Pedagogická fakulta UMB, 2001.
30. HRONÍK, F. *Rozvoj a vzdělávání pracovníků*. Praha: GRADA, 2007.
31. CHRÁSKA, M. *Metody pedagogického výzkumu*. Praha: Grada, 2016.
32. KLAPILOVÁ, S. *Kapitoly ze sociální pedagogiky*. Olomouc: Vydavatelství UP, 1996.
33. KOLEKTIV AUTORŮ. *Psychosomatické disciplíny v přípravě pedagogů: východiska a první zkušenosti*. Brno: Paido, 2008.
34. KOLEKTIV AUTORŮ. *Terminologický výkladový slovník zo sociálnej 5*

- pedagogiky*. Edit: Bakošová, Z. Trnava: USCM, 2013.
34. KRAUS, B. a kol. *ČLOVĚK - PROSTŘEDÍ – VÝCHOVA: k otázkám sociální pedagogiky*. Brno: Paido, 2001.
 35. KRAUS, B. *Základy sociální pedagogiky*. Praha: Portál, 2008.
 36. MERTIN, V., KREJČOVÁ, L., A KOL. *Metody a postupy poznávání žáka. Pedagogická diagnostika*. Wolters Kluwer, 2016.
 37. NĚMEC, J. *Úvod do metodologie sociální pedagogiky*. Brno: MU, 2015.
 38. PELIKÁN, J. *Hledání těžiště výchovy*. Praha: Karolinum, 2007.
 39. PILCH, T., LEPALCZYK, I. (eds.) *Pedagogika społeczna*. Warszawa: Żak, 1995. Praha: Portál, 2007.
 40. PŘADKA, M. a kol. *Kapitoly ze sociální pedagogiky*. Brno: PdF MU, 2002.
 41. SMOLÍK, J. *Subkultury mládeže. Uvedení do problematiky*. Praha: Grada, 2010.
 42. ŠVARÍČEK, R., ŠEĐOVÁ, K. A KOL. *Kvalitativní výzkum v pedagogických vědách*.
 43. ŠVEC, Š. *Základné pojmy v pedagogike a andragogike*. Bratislava: IRIS, 1995.
 44. ŠVEC, V. *Průvodce metodologií pedagogického výzkumu*. Zlín: UTB, 2007.
 45. Úmluva o právech dítěte. In Sdělení Federálního ministerstva zahraničních věcí č. 104/1991 Sb.
 46. VÁVROVÁ, S., HRBÁČKOVÁ, K., HLADÍK, J. *Porozumění procesu autoregulace u dětí a mladistvých v institucionální péči*. Zlín: UTB, 2015.
 47. VETEŠKA, J. *Přehled andragogiky*. Praha: Portál, 2016.
 48. Vyhláška 270/2017 Sb. kterou se mění vyhláška č. 27/2016 Sb., o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných.

Okruhy k SZZ aplikace sociální pedagogiky

1. Aplikační vztah sociální pedagogiky k psychologickým, antropologickým, sociologickým a právním disciplínám. Vymezení sociální pedagogiky vůči sociální psychologii, kulturní a sociální antropologii, sociologii výchovy.
2. Sociální politika (cíle, funkce, principy, oblasti). Modely sociální politiky. Realizace sociální politiky. Faktory ovlivňující sociální politiku. Nástroje sociální politiky.
3. Migrační a azylová politika v ČR a EU. Azylová procedura, role sociálního pracovníka v přijímacím, pobytovém a integračním středisku. Postavení cizinců v ČR.
4. Sociální nerovnosti ve společnosti. Sociální exkluze a inkluze. Koncepty chudoby, její příčiny, podoby a možná řešení. Diskriminace některých skupin ve společnosti. Aplikace sociální pedagogiky v oblasti sociální nerovnosti, sociální exkluzi a inkluzi, a při řešení chudoby.
5. Zájmové vzdělávání dětí, mládeže a dospělých, instituce, organizace a sdružení. Volný čas, vymezení a funkce, volnočasová výchova dětí a mládeže. Pedagogika volného času a její aktuální otázky. Zážitková pedagogika.
6. Postavení dítěte ve společnosti a jeho ochrana. Pojetí práv dítěte. Legislativní rámec ochrany dítěte. Práce sociálního pedagoga s právy dítěte. Ohrožené dítě – formy ohrožení, prevence a kuratela. Syndrom CAN.
7. Specifika pedagogické práce se sociálními skupinami. Typologie sociálních skupin. Vliv sociální skupiny na jedince. Utváření aktivní životní pozice jedince (hodnotová orientace, morální postoje, světový názor). Vrstevnické skupiny a sociálně pedagogická činnost. Sociálně pedagogické zřetele utváření sociálních skupin ve školním a mimoškolním prostředí. Sociální skupina jako edukační činitel.
8. Rizikové a problémové chování. Pedagogická intervence a možnosti řešení s ohledem na specifika prostředí. Prevence a kompenzace. Poradenská a výchovná činnost v této oblasti. Legislativní ukotvení.
9. Sociální pedagogika v institucích a organizacích. Instituce zaměřené na kompenzaci funkcí rodiny, ústavní a ochranná výchova nezletilých dětí. Náhradní rodinná péče. Legislativní ukotvení.
10. Metody sociální pedagogiky, sociálně výchovného působení a metody poradenské práce. Organizování prostředí, práce s jednotlivcem, skupinou nebo komunitou. Využívání životních situací, inscenační metody, přístupy úkolově orientované, systemické, antiopresivní atd.
11. Syndrom vyhoření. Projevy a příčiny jeho vzniku u pracovníků pomáhajících profesí. Vývoj syndromu vyhoření. Metody ochrany před vyhořením. Prevence syndromu vyhoření. Psychická úskalí v profesi sociálního pedagoga. Náročné životní situace (konflikt, stres, trauma, frustrace, deprivace..)
12. Kvalita života, současné pojetí této kategorie. Teoretické modely a kolektivní definice kvality života. Objektivní a subjektivní dimenze kvality života. Životní spokojenost (well-being). Determinanty kvality života. Metody zjišťování kvality života. Psychologie osobní pohody a její hlavní znaky.
13. Supervize v pomáhajících profesích – význam, funkce a druhy supervize. Základní modely v supervizi. Supervizní proces.
14. Legislativa v pedagogické oblasti. Školský zákon, zákon o pedagogických pracovnících, zákon o vysokých školách. Současné pojetí poradenského systému na úrovni školského sektoru. Vzdělávací politika.
15. Legislativa v sociální oblasti. Zákon o sociálních službách. Základní a odborné poradenství. Principy poradenství.
16. Zákony sociálního zabezpečení. Systém sociálního zabezpečení v ČR. Zdravotní pojištění, sociální pojištění, dávky státní sociální podpory, hmotná nouze, sociální péče. Systém dávek sociálního zabezpečení.

17. Legislativa v práci sociálního pedagoga – správní právo a sociální oblast, pracovní právo a sociální oblast, trestní právo a sociální oblast, soudnictví ve věcech mládeže. Probační a mediační služba ČR.
18. Management školních a sociálních zařízení. Definice managementu a obsahový význam pojmu. Vývoj teorií managementu. Funkce managementu. Manažer v neziskové organizaci. Hierarchie řídicích struktur. Činnosti a úkoly manažera. Manažerské role. Manažerské kompetence.
19. Teorie neziskových organizací (NO). Ekonomický pohled na vznik NO. Sociální pohled na vznik NO. Zásady fungování a funkce NO. Typologie neziskových organizací v ČR: z hlediska členství, podle typu činnosti, podle oblasti působení, podle globálního charakteru poslání, z ekonomického hlediska, podle právního ukotvení. Občanská společnost.
20. Nestátní neziskové organizace. Základní legislativní úprava. Vymezení neziskových organizací ke státnímu sektoru (hranice, vztahy). Postoje státu k NO a jednotlivé modely. Veřejnoprávní neziskové organizace (organizační složky, příspěvkové organizace, obce, kraje).
21. Dobrovolnictví. Vymezení dobrovolnictví, význam dobrovolnictví v neziskové sféře. Legislativní úprava dobrovolnictví. Vlastní práce s dobrovolníky (získávání, výběr, výcvik, koordinace, supervize). Koordinátor dobrovolníků a jeho význam v managementu dobrovolnictví.
22. Globální problémy lidstva. Člověk a životní prostředí. Životní prostředí z hlediska sociálních dopadů. Globální a environmentální výchova (cíle, metody a formy). Kurikulární ukotvení globální a environmentální výchovy.
23. Multikulturní výchova: teorie a praxe. Východiska multikulturní výchovy. Koncepce multikulturní výchovy: metody, formy a prostředky multikulturní výchovy. Multikulturní výchova v kurikulárních dokumentech. Multikulturní kompetence. Interkulturní učení.
24. Sociální prevence v kontextu sociální pedagogiky (vymezení, principy, přístupy). Sociální prevence v České republice, v Polsku a na Slovensku. Metodik prevence a jeho kompetence. Prevence rizikového chování. Sociální deviace.
25. Hodnoty a výchova. Výchova k hodnotám. Možnosti výchovy v souvislosti s hierarchizací hodnot u vychovávaných. Podstata a druhy hodnot. Osobnostní a sociální výchova. Výchova k prosociálnosti. Cíle a prostředky etické výchovy. Aktuální etické problémy v souvislosti s výchovou.

Doporučená literatura

1. ALLPORT, G. W. *O povaze předsudků*. Praha: Prostor, 2004.
2. ATKINSONOVÁ, R. L. a kol. *Psychologie*. Praha: Victoria publishing, 1995.
3. BAKOŠOVÁ, Z. *Sociální pedagogika jako životná pomoc*. Bratislava: LORCA, 2006.
4. BERK, L. E., MEYERS, A. B. *Infants, children, and adolescents*. Eighth edition. Boston: Pearson, 2016.
5. BERKOWITZ, L. (ed.): *Advances in experimental social psychology, Vol. 20*. New York: Academic Press, 1987.
6. BLATNÝ, M. (eds.) *Psychosociální souvislosti osobní pohody*. Brno: MU: MSD, 2005.
7. CAKIRPALOGLU, P. *Úvod do psychologie osobnosti*. Praha: Grada. 2012.
8. CAKIRPALOGLU, P., ŠMAHAJ, J., DOBEŠOVÁ, CAKIRPALOGLU, S. *Šikana na pracovišti v České republice*. Univerzita Palackého, Olomouc. 2017.
9. CIKLOVÁ, Kateřina. *Rizikové chování ve škole s vazbou na legislativní úpravu: rádce školního metodika prevence*. 1. vyd. Ostrava: EconomPress, 2014, 160 s.
10. CRAIN, W. C. *Theories of development: concepts and applications*. Fifth edition. Upper Saddle River: Pearson Prentice Hall, 2005.
11. DETERMANN, D. K., STERNBERG, R. J. (eds.): *Transfer on trial: Intelligence, cognition, an instruction*. Norwood NJ, 1993.
12. DUNOVSKÝ, J., DYTRYCH, Z., MATĚJČEK, Z. a kol. *Týrané, zneužívané a zanedbávané dítě*. Praha: Grada, 1995.
13. ERIKSON, E. H. *Životní cyklus rozšířený a dokončený: devět věků člověka*. Praha: Portál, c2015.
14. FEURSTEIN, R. a kol. *Myslet nahlas – mluvit nahlas*. Praha: Portál, 2017.
15. FRANKL, V. E. *Lékařská péče o duši*. Brno: Cesta, 1996.
16. FRIČ, P., POSPÍŠILOVÁ, T. *Vzorci a hodnoty dobrovolnictví v české společnosti na začátku 21. století*. Praha: Agnes, 2010.
17. GILLERNOVÁ, I., KEBZA, V., RYMEŠ, M. *Psychologické aspekty změn v české společnosti. Člověk na přelomu tisíciletí*. Praha: Grada, 2011.
18. GJURIČOVÁ, Š., KUBIČKA, J. *Rodinná terapie. Systemické a narativní přístupy*. Praha: Psyché, 2009.
19. GOLEMAN, D. *Emoční inteligence*. Praha: Columbus, 1997.
20. HAYESOVÁ, N. *Základy sociální psychologie*. Praha: Portál, 2003.
21. HEWSTONE, M., STROBE, W. *Sociální psychologie*. Praha: Portál, 2006.
22. JANOŠOVÁ, P. a kol. *Psychologie školní šikany*. Praha: Psyché, 2016.
23. JANOUSEK, J., HOSKOVEC, J., ŠTIKAR, J. *Psychologický výkladový atlas*. Praha: Karolinum, 1993.
24. JEDLIČKA, R. a kol. *Poruchy socializace u dětí a dospívajících*. Praha: Grada, 2015.
25. JEDLIČKA, R., KLÍMA, P. a kol. *Děti a mládež v obtížných životních situacích. (Nové pohledy na problematiku životních krizí, deviací a úlohu pomáhajících profesí.)* Praha: Themis, 2004.
26. JEDLIČKA, R., KOŤA, J. *Analýza a prevence sociálně patologických jevů u dětí a mládeže*. Praha: KAROLINUM, 1998.
27. KOLÁŘ, M. *Bolest šikanování*. Praha: Portál, 2001.
28. LECHTA, V. *Inkluzivní pedagogika*. Praha: Portál, 2016.
29. LORENZ, K. *8 smrtelných hříchů*. Praha: Panorama, 1990.
30. LUKASOVÁ, E. *I tvoje utrpení má smysl*. Brno: Cesta, 1998.
31. MAREŠ, J. *Nadání žák*. Brno: Baido, 2010.
32. MAREŠ, J. A KOL. *Kvalita života u dětí a dospívajících I*. Brno: MU, 2006.

32. MAREŠ, J. A KOL. *Sociální opora u dětí a dospívajících II*. Hradec Králové: Nucleus, 2002.
33. MATOUŠEK, O., KROFTOVÁ, A. *Mládež a delikvence*. 2. vyd. Praha: Portál, 2003.
34. MUSIL, J. *Sociální psychologie*. Zlín: UTB, 2005.
35. MUSIL, J. V. *Analýza procesu sociální interakce: SYMLOG: Metodická příručka nejen pro mimoškolní výchovu 2*. Olomouc: PVP, 2006.
36. MUSIL, J. V., MUSILOVÁ, M. *Sociografie: Milieusociogram v sociálně pedagogické a psychologické diagnostice: Metodická příručka nejen pro mimošk. výchovu 3*. Olomouc: PVP, 2008.
37. NAKONEČNÝ, M. *Obecná psychologie*. Praha: Stanislav Juhaňák – Triton, 2015.
38. NOVOSAD, L. *Poradenství pro osoby se zdravotním a sociálním znevýhodněním: základy a předpoklady dobré poradenské praxe*. Praha: Portál, 2009.
39. PATTISON, S., M. ROBSON, A. BEYNON. *The handbook of counselling children and young people*. Los Angeles: SAGE, 2015.
40. PÁVKOVÁ, J., HÁJEK, B., HOFBAUER, B. *Pedagogika volného času*. Praha: Portál, 2015.
41. SHAPIRO, E. L. *Emoční inteligence dítěte a její rozvoj*. Praha: Portál, 1998.
42. SCHILLING, J. *Sociální práce. Hlavné smery vývoja sociálnej pedagogiky a sociálnej práce*. Bratislava: Slovak Academic Press, 1999.
43. SCHNEIDER, J. W. *O smyslu a důležitosti životních krizí: psycholog k problémům moderního života*. Hranice: Fabula, 2005.
44. SVOBODA, Jan. *Poradenský dialog: vedení poradenského rozhovoru a poradenské skupiny*. Praha: Triton, 2012.
45. Svoboda, M., Krejčířová, D., Vágnerová, M. *Psychodiagnostika dětí a dospívajících*. Praha: Portál, 2015.
46. ŠOLCOVÁ, I. *Vývoj resilience v dětství a dospělosti*. Praha: Psyché, 2009.
47. THOROVÁ, K. *Vývojová psychologie: proměny lidské psychiky od početí po smrt*. Praha: Portál, 2015.
48. TOŠNER, J. a O. SOZANSKÁ. *Dobrovolníci a metodika práce s nimi v organizacích*.
49. VÁGNEROVÁ, M. *Současná psychopatologie pro pomáhající profese*. Praha: Portál, 2014.
50. VÝROST, J., SLAMĚNÍK, I., SOLLÁROVÁ, E. (Eds). *Sociální psychologie. Teorie, metody, aplikace*. Praha: Grada, 2019.
51. Zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních. V aktuálním znění.
52. Zákon č. 111/1998 Sb., zákon o vysokých školách. V aktuálním znění.
53. Zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí. V aktuálním znění.
54. Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání. V aktuálním znění.
55. Zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů. V aktuálním znění.
56. Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. V aktuálním znění.